

zam van. Most már bulvárlapban is leközölték, hogy én olyan ember vagyok, aki megmondom a véleményemet. Na most ez a vélemény nehezen támadható, mert nem az enyém, nem magamért van, nem önös érdekből van, hanem tiszta lelkiismeretű, tiszta fejű és mesterségüket magas fokon űző emberek érdekében van. Tehát becsületes emberek oldaláról mondom én ezt az igazat. Néha talán a formában tévedek. Igen, mindig erről beszéltek, hogy a forma. Igazam van ugyan, na de hát a forma. Na most hát, kérném szépen, akinek igaza van, az nem sokat törődik a formákkal. A formákkal mindig az törődik, akinek fogalma sincs az igazságról. Lásd színházi életünk.



RÓMEÓKÉNT (JÚLIA: RUTTKAI EVA)

Megígérem, hogy ezeket az afféreket elhagyom. Igyekszem, erőt veszek magamon. Nem kell, hogy nekem mindig igazam legyen, mert nekem is terhes már. Szeretném, ha egyszer nem lenna igazam. Szeretnék egyszer kicsit önző lenni és bölcsen vigyorogni akkor, amikor mások harcolgatnak. Az ügy érdekében mondott véleményemet ne manírnak, hanem igazságnak tekintsék, ezek az afférek, ezek a kis vacak igazságok, ezek viszont gyengítik azok hatóerejét. Megígérem, hogy az afférejeimet elhagyom, viszont az ügyet fokozott mértékben megvédem, és tovább harcolok.

Nekem biztos, hogy a színház körül van dolgom az életben. Tehát a színház körül kellene embernek lenni, akár mint játékos, akár mint karmester, tehát rendező, akár mint esetleg díszlettervező is, és mint valamiféle színházvezető. Most ez nagyon nagy problémákba ütközik, ugyanis nekem csak építési diplomám van, színészi sincsen, és ezért nem engednek rendezni azok a rendezők, akik jelenleg rendeznek. Nem nagyon indokolták meg, hogy miért nem. Sajnos, megint csak az a helyzet, hogy arra hivatkoznak, hogy összeférhetetlen vagyok. Valóban, velük ősz-